

יא א מ"מ פ"ס מס' קי"ט סלכ"ע:
יב ב מ"מ פ"ס מס' מלהלום מהלומות קרכנות ס"ב ככ ווערטער ע"ז קתך קערען קערען:
יכ ג מ"מ פ"ס מס' קערען קערען:
יד ד מ"מ פ"ס מס' קערען קערען קערען קערען:
טו ו מ"מ פ"ס מס' סלכ"ע סלכ"ע:
ז ז מ"מ פ"ס מס' מסכת סקנינטס ס"ב:

רשות

איגדו"ר. [אייגרו"ר].
חדות, חrifות.
איןקריינ"ר. לחרזן.

תביבון חננאל

בניהם מימה כי מיקאי למלי היטלן קרלה לדג דמי צבם כיוון שיכול להרמיה פטילס כל חדר מעלה צבם: [ווען טופ' ימען ו' ו' לא-דא-טומען]:

ונגרפו ואפקה בו את הכהן קמי קיפח (ט) בז' למלון דמוקי המס גנחים ע' סגלו ומיין ר' סהני גמלון נסוציא ככלהם כען צלנו ויס חלן גודל צין בית לדרים וויתן טעם ספלי עומד זו סלן סואיזו ממינו כלום להגדילו ונמקלן טעםנו מווים דס סכמו בקרבו:

1. ואכלו את הקברן בבלילה זו צל אשר מרים שמו היה אל-אכללה ובשל בקאים גל אושע ובריש עיל קברן.
2. אמרו אם לא תבכש נריה לבקה שמוטת ואל-אכללה וירקון יג'ר.
3. אמר ר' יונה בערנו מוכחת אש תחיה מותה ואל-אכללה וריה לבקה ואל-אכללה וירקון יג'ר.
4. אמר איש שח'ין כי תחול לולמות תא אבהה הד ומולמלת באש תשרפה וירקון אט.
5. אמר ר' יונה ולא תסור את בני עיריך ואבדך כי תוליעם במויך אמי יי' וירקון ט שי'.
6. והוא יוצא את כל הפרנץ אל מזוזה לסתקה ופוקם טהור אל שפער עצים באש על שפערו ורוחש טרף וירקון ד' טרף.

אגחות הב"ח

וּמָפְרִים

א. שנאה בו את הפת.
תומך טהון. ב. נ"ל. ועוד
ק"ל מה שיך לאפלוגי
מדרבנן אי יש שבח עצים
הפת או לא זמ